

ประสิทธิผลของการใช้กิจกรรมดนตรีที่มีต่อการฟื้นฟูผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรัง ในกลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพ
โรงพยาบาลศรีธัญญา

นางสาว ศิริรัตน์ดี ปิยะศิลป์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตรพัฒนากการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2540

ISBN 974-637-724-8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE EFFECTIVENESS OF MUSIC ON REVIVAL OF CHRONIC
PSYCHIATRIC PATIENT AT PSYCHOSOCIAL REHABILITATION
DEPARTMENT OF SRITHUNYA HOSPITAL

Miss Sirathwadee Piyasil

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Development Communication
Department of Public Relations

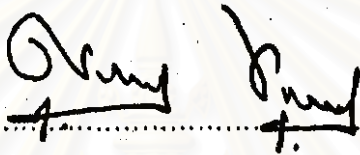
Graduate School
Chulalongkorn University

Academic Year 1997

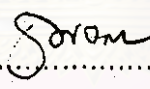
ISBN 974-637-724-8

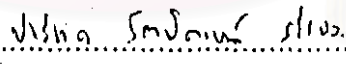
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ประสิทธิผลของการใช้กิจกรรมดนตรีที่มีต่อการฟื้นฟูผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรัง
ในกลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพ โรงพยาบาลศรีศรีอยุธยา
โดย นางสาว ศิริรัตน์ ปิยะศิลป์
ภาควิชา การประชาสัมพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ศุภวัฒน์ ชุตินวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธนวัต บุญลือ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร. ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. วิเชียร เกตุสิงห์)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

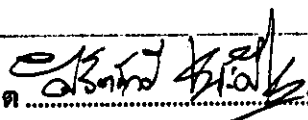
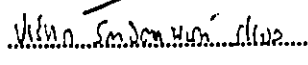
ศิริรัตน์ วิริยะศิลป์ : ประสิทธิภาพของการใช้กิจกรรมดนตรีที่มีต่อผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรัง ในกลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพ โรงพยาบาลศรีธัญญา ..(THE EFFECTIVENESS OF MUSIC ON REVIVAL OF CHRONIC PSYCHIATRIC PATIENT AT PSYCHOSOCIAL REHABILITATION DEPARTMENT OF SRITHUYA HOSPITAL) อ.ที่ปรึกษา ; อ.ดร. ปาวิชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล.202
หน้า. ISBN 974-637-724-8.

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านทัศนคติ พฤติกรรมการสื่อสาร และพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติในหอผู้ป่วย (กลุ่มควบคุม) ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมดนตรี และเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงในค่าทัศนคติ พฤติกรรมการสื่อสารและพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิตของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเน้นการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมดนตรี โดยแบ่งผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ใช้การวิจัยเชิงทดลองด้วยวิธี Pretest-Posttest Control Group Design และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภายหลังจากการทดลองโดยใช้กิจกรรมดนตรี ผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเน้นการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) มีทัศนคติ พฤติกรรมการสื่อสารและพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิตดีขึ้นมากกว่าผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติในหอผู้ป่วย (กลุ่มควบคุม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ภายหลังจากการทดลองโดยการใช้ออกิจกรรมดนตรี ผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเน้นการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) มีทัศนคติ พฤติกรรมการสื่อสาร พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิตเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองโดยใช้ออกิจกรรมดนตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์.....
สาขาวิชานิเทศศาสตร์บัณฑิต.....
ปีการศึกษา2540.....

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

##3971834428 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEY WORD : COMPARATIVE/EFFECTIVENESS/MUSIC/CHRONIC PSYCHIATRIC PATIENT

SIRATHWADEE PIYASIL : THE EFFECTIVENESS OF MUSIC ON REVIVAL OF
CHRONIC PSYCHIATRIC PATIENT AT PSYCHOSOCIAL REHABILITATION
DEPARTMENT OF SRITHUNYA HOSPITAL. THESIS ADVISOR: PARICHART
STHAPITANONDA SAROBOL, Ph.D., 202 PP. ISBN 974-637-724-8.

The purpose of this study was to compare (1) the differences of attitude, communication behavior, and psychological disorder behavior of chronic psychiatric who receive the psychiatric rehabilitation program and music therapy (experimental group) with those who receive the psychiatric rehabilitation program without music therapy (control group); (2) the changes on attitude and communication behavior of chronic psychiatric patients, after receiving the rehabilitation program and music therapy. Experimental research with pretest-posttest control group design was conducted. Two groups of forty psychiatric patients each participated in the experimental group and the control group, respectively. Frequencies distribution, percentage, means, standard deviation and t-test were used to analyze data.

The results were as followed;

1. Chronic psychiatric patients who recieved the psychiatric rehabilitation program and music therapy demonstrated higher level of attitude, communication behavior, and psychological disorder behavior than those who received the psychiatric rehabilitation program without music therapy.

2. After the experiment, chronic psychiatric patients who received the psychiatric rehabilitation program and music therapy had higher level of attitude, communication behavior and psychological disorder behavior, compared with the pre-experiment period.

ภาควิชา.....การประชาสัมพันธ์.....

สาขาวิชา.....มีเทศศาสตรพัฒนากการ.....

ปีการศึกษา.....2540.....

ลายมือชื่อนิสิต..........

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....วิไล อมวโณนกุล.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากผู้มีพระคุณหลายท่าน

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวัต บุญลือ ที่ได้กรุณาสละเวลาเป็นกรรมการประธานสอบวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ คือ ดร. วิเชียร เกตุสิงห์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเนื่องจากทุนการวิจัยครั้งนี้บางส่วน ได้รับมาจากทุนอุดหนุนการวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย จึงขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มา ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพทางจิตสังคม ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้โอกาสทำการศึกษาทดลองจนประสบความสำเร็จ ขอขอบพระคุณ อ. สุนีย์ เอกวัฒน์พันธ์ พยาบาลวิชาชีพ 7 อ. สุรพิน แทนรัตนกุล พยาบาลวิชาชีพ 7 และพี่วรรณภา พลอย-เกลื่อน พยาบาลวิชาชีพ 6 ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้าน ให้คำแนะนำและให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดเวลา ขอขอบคุณพยาบาลและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอาคาร 14, 18, 19, 20 และ 21 ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ความสะดวก ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ตลอดจนการช่วยเหลือผู้ป่วยขณะทำกิจกรรมดนตรีด้วยดีมาตลอด และขอขอบคุณผู้ช่วยกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม การทำกิจกรรมดนตรี ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จในที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบคุณกำลังใจอันยิ่งใหญ่จากพี่ๆ และเพื่อนๆร่วมชั้นเรียนทุกคนที่ช่วยกระตุ้นผู้วิจัยในยามที่เกิดความรู้สึกท้อแท้ จนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงได้

ท้ายนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณ บิดา - มารดา ที่ชาย ซึ่งได้สนับสนุนในด้านการเงินและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

ศิริรัตน์ดี ปิยะศิลป์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญแผนภูมิ	ณ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	12
1.3 ปัญหำนำวิจัย	13
1.4 สมมติฐานการวิจัย	13
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	14
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น	15
1.7 นิยามศัพท์	15
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	17
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
3. ระเบียบวิธีวิจัย	64
3.1 กลุ่มตัวอย่าง	65
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	66
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	72
3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	73
3.5 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	74
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
5. สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	116
5.1 สรุปผลการวิจัย	118
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	124
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	132
รายการอ้างอิง	136
รายการอ้างอิง (บรรณานุกรม).....	142
ภาคผนวก	144
ภาคผนวก ก	145
ภาคผนวก ข	155
ภาคผนวก ค	170
ประวัติผู้วิจัย	202

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1. จำนวนผู้ป่วยโรคจิตที่ได้รับรายงานตั้งแต่ เดือน มกราคม- กันยายน พ.ศ. 2534.....	4
2. จำนวนผู้ป่วยโรคจิตของหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต ประจำปีงบประมาณ 2539 (เดือน ตุลาคม 2538-กันยายน 2539).....	5
3. จำนวนผู้ป่วยใน ที่มารับบริการในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต ประจำปีงบประมาณ 2536-2538.....	11
4. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการ ใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) จำแนกตามลักษณะประชากร.....	79
5. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการ ใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง)กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตามทัศนคติโดยรวม (ทัศนคติต่อตนเองและทัศนคติต่อสังคม).....	80
6. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการ ใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง)กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตามทัศนคติโดยรวม (ทัศนคติต่อตนเองและทัศนคติต่อสังคม).....	81
7. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการ ใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตามทัศนคติต่อตนเอง.....	82
8. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการ ใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตามทัศนคติต่อตนเอง.....	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

9. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี
จำแนกตามทัศนคติต่อสังคม..... 83
10. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี
จำแนกตามทัศนคติต่อสังคม..... 84
11. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านทัศนคติต่อตนเองและทัศนคติต่อสังคมของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี..... 85
12. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านทัศนคติต่อตนเองและทัศนคติต่อสังคมของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี..... 86
13. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรีจำแนกตามพฤติกรรมการสื่อสารในด้านการเปิดรับข่าวสาร และพฤติกรรมการสื่อสารกลับ..... 87
14. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรีจำแนกตามพฤติกรรมการสื่อสารในด้านการเปิดรับข่าวสาร และพฤติกรรมการสื่อสารกลับ..... 88

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

15. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านความบ่อยครั้ง ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อประเภทอื่นๆ ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี..... 89
16. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านความบ่อยครั้ง ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อประเภทอื่นๆ ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี..... 90
17. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านระยะเวลา ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อประเภทอื่นๆของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี..... 91
18. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านระยะเวลา ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อประเภทอื่นๆของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี..... 92
19. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรมการสื่อสารกลับ ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตาม การซักถามบุคคลอื่นๆ เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัย การนำเรื่องราวที่ได้จากการจัดกิจกรรมกลุ่ม หรือจากการดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือพิมพ์ไปพูดคุย หรือเล่าต่อให้ผู้อื่นทราบ..... 93

ตารางที่

20. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรม การสื่อสารกลับ ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรม ดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาล ตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตาม การชักถามบุคคลอื่นๆ เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัย การนำเรื่องราวที่ได้จากการจัดกิจกรรมกลุ่ม หรือจากการดู โทรทัศน์และอ่านหนังสือพิมพ์ไปพูดคุย หรือเล่าต่อให้ผู้อื่นทราบ..... 94
21. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้ กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ(กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรีจำแนกตามพฤติกรรมสื่อสาร ในด้านความสนใจข่าวสาร 95
22. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้ กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ(กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรีจำแนกตามพฤติกรรมสื่อสาร ในด้านความสนใจข่าวสาร 96
23. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านระดับความสนใจ ในเรื่องที่ได้รับฟังจากแพทย์ พยาบาล ฯลฯ ความสนใจในการจัดกิจกรรมกลุ่ม และ ความสนใจข่าวสารทั่วไปของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้ กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี..... 97
24. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านระดับความสนใจ ในเรื่องที่ได้รับฟังจากแพทย์ พยาบาล ฯลฯ ความสนใจในการจัดกิจกรรมกลุ่ม และ ความสนใจข่าวสารทั่วไปของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้ กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการ พยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี..... 99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ(กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตามระดับของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต.....	101
26. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี (กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ(กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตามระดับของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต.....	102
27. แสดงค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตามความหวาดกลัว, ความหวาดระแวงวิตกกังวล, ความก้าวร้าว, ความโกรธ, ความเหงารำเหว, ย้ำคิดย้ำทำ, ซึมเศร้าเก็บกด, การไม่ร่วมมือในการรักษา, การขาดความสนใจต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม และความสับสนวุ่นวาย.....	103
28. แสดงค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี จำแนกตามความหวาดกลัว, ความหวาดระแวงวิตกกังวล, ความก้าวร้าว, ความโกรธ, ความเหงารำเหว, ย้ำคิดย้ำทำ, ซึมเศร้าเก็บกด, การไม่ร่วมมือในการรักษา, การขาดความสนใจต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม และความสับสนวุ่นวาย.....	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

36. แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต ระหว่างผู้ป่วยจิตเวช
 เรื่องที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้อีกิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวช
 เรื่องที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม)
 หลังการใช้อีกิจกรรมดนตรี..... 114
37. แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต ก่อนและหลังการฟื้นฟู
 สมรรถภาพโดยเน้นการใช้อีกิจกรรมดนตรี ของผู้ป่วยจิตเวชเรื่องที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
 โดยการใช้อีกิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง)..... 115
38. แสดงร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในด้านระยะ
 เวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อประเภทอื่นๆ ของผู้ป่วยจิตเวชเรื่อง
 ที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้อีกิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื่อง
 ที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม)
 หลังการใช้อีกิจกรรมดนตรี..... 171
39. แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรม
 เบี่ยงเบนทางจิต ด้านความหวาดกลัว ของผู้ป่วยจิตเวชเรื่องที่ได้รับการฟื้นฟู
 สมรรถภาพโดยการใช้อีกิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื่องที่ได้รับ
 การฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม)
 ก่อนการใช้อีกิจกรรมดนตรี..... 173
40. แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรม
 เบี่ยงเบนทางจิต ด้านความหวาดกลัว ของผู้ป่วยจิตเวชเรื่องที่ได้รับการฟื้นฟู
 สมรรถภาพโดยการใช้อีกิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื่องที่ได้รับ
 การฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม)
 หลังการใช้อีกิจกรรมดนตรี..... 174

ตารางที่

47. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรม
เบี่ยงเบนทางจิต ด้านความเหงาว่าเหว ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟู
สมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับ
การฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม)
ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี..... 181
48. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรม
เบี่ยงเบนทางจิต ด้านความเหงาว่าเหว ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟู
สมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับ
การฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม)
หลังการใช้กิจกรรมดนตรี..... 182
49. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรม
เบี่ยงเบนทางจิตด้านการเข้าถึงย้าทำ ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
โดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี..... 183
50. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรม
เบี่ยงเบนทางจิตด้านการเข้าถึงย้าทำ ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
โดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม) หลังการใช้กิจกรรมดนตรี..... 184
51. แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในเรื่องของพฤติกรรม
เบี่ยงเบนทางจิตด้านความซึมเศร้าเก็บกด ของผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการฟื้นฟู
สมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง) กับผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังที่ได้รับการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยการพยาบาลตามปกติ (กลุ่มควบคุม)
ก่อนการใช้กิจกรรมดนตรี..... 185

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

61. แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางจิต ในด้านความหวาดกลัว, ความหวาดระแวงวิตกกังวล, ความก้าวร้าว, ความโกรธ, ความเหงาว่าเหว่, การฆ่าคิดฆ่าทำ, ความซึมเศร้าเก็บกด, การไม่ร่วมมือในการรักษา, การขาดความสนใจตนเองและสิ่งแวดล้อม และความลับสนุ่นวายของป่วยจิตเวช
เรื่องที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยการใช้กิจกรรมดนตรี(กลุ่มทดลอง)
ก่อนและหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเน้นการใช้กิจกรรมดนตรี..... 199

สารบัญแผนภูมิ

รูปที่

1. แนวคิดเรื่องการเปิดตัวเองของ Joseph and Harrison 33
2. แบบจำลองการสื่อสารของ Rogers & Shoemaker..... 36
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารของคนไข้กับนักบำบัด..... 49
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการบำบัดคนไข้โดยการใช้ดนตรีเป็นสื่อ..... 50

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย